

Chính Sách:

Thảo Luận Giải Quyết và Ngưng Tiến Trình Xét Xử

Mã Số Chính Sách:

RES 1

Ngày Hiệu Lực:

1 Tháng Ba, 2018

Đối chiếu:

ALT 1 APP 1 CHA 1
DAN 1 DIS 1 FIR 1

Thảo luận giải quyết thường đưa đến việc bị cáo nhận tội hoặc ít nhất là thừa nhận các sự kiện mà nếu không thì Biện Lý sẽ phải chứng minh. Giải quyết sớm được những tội truy tố giúp giảm bớt căng thẳng và bất tiện cho nạn nhân và chứng nhân và đưa đến một hệ thống có nhiều hiệu năng hơn vì không cần đến các phiên xử hoặc nếu có thì cũng ngắn hơn nhờ phiên xử tập trung vào các sự kiện nào rõ ràng đang tranh cãi.

“Thảo luận giải quyết giữa Biện Lý và luật sư biện hộ không những thường diễn ra trong hệ thống công lý hình sự, mà còn là phương pháp thiết yếu. Nếu được thực hiện đúng mức, những cuộc thảo luận này giúp cho hệ thống hoạt động trơn tru và nhiều hiệu năng” (R. v Anthony-Cook, 2016 SCC 43).

Thảo luận giải quyết gồm tất cả những cuộc thảo luận giữa Biện Lý và luật sư biện hộ về các tội truy tố và giải pháp có thể áp dụng. Các thí dụ có thể là:

- giảm bớt tội truy tố hoặc gộp chung
- thỏa thuận cho nhận tội khác theo phép của đoạn 606(4) của *Bộ Hình Luật*
- thu hồi hoặc ngưng những tội truy tố khác
- đồng ý không tiếp tục truy tố hoặc đồng ý ngưng hoặc thu hồi những tội truy tố nhằm vào các bị cáo khác
- đồng ý giảm bớt nhiều tội xuống còn một tội gộp “chung”
- đồng ý thu hồi một tội truy tố hoặc cho ngưng tiến trình xét xử những tội nào đó nhưng vẫn tiến hành các tội khác dựa trên các sự kiện quan trọng thuận lợi để thu hồi hoặc ngưng truy tố những tội làm yếu tố gia trọng cho mục đích tuyên án cho những tội vẫn truy tố

- đồng ý giải quyết vụ đó vào một thời điểm nhất định nào đó trong tương lai, có ghi vào hồ sơ, nếu bị cáo từ bỏ quyền được xét xử trong vòng một thời gian hợp lý
- đồng ý miễn tố theo chính sách về miễn tố
- đề nghị các bản án nào đó hoặc một bản án cụ thể

Khi thảo luận giải quyết, Biện Lý phải luôn hành động phù hợp với quyền lợi công cộng để bảo đảm hệ thống công lý hình sự được bảo vệ và không làm việc gì có thể gây tai tiếng cho việc điều hành công lý.

Biện Lý được khuyến khích bắt đầu thảo luận giải quyết sớm, theo nguyên tắc, và sau khi hiểu rõ nội vụ. Khi làm thế, họ nên:

- tiết lộ đầy đủ cho bị cáo, thích ứng với giai đoạn trong tiến trình xét xử, theo chính sách về *Tiết Lộ* (DIS 1)
- chấp nhận cho chỉ nhận những tội truy tố hội đủ tiêu chuẩn thẩm định tội truy tố trong chính sách về *Các Nguyên Tắc Hướng Dẫn Thẩm Định Tội Truy Tố* (CHA 1)
- bảo đảm bị cáo nhận tội về pháp lý và sự kiện liên quan đến đề nghị nhận tội
- bảo đảm (các) tội mà bị cáo đã nhận tội phản ánh đúng mức hành động phạm pháp có thể chứng minh được và có nhiều bản án xứng đáng cho mọi hoàn cảnh
- để ý các chính sách khác của Dịch Vụ Công Tố BC có thể áp dụng vào cuộc thảo luận giải quyết liên quan đến các tội trạng cụ thể nêu ra và bảo đảm tôn trọng các nguyên tắc hướng dẫn trong các chính sách đó (chẳng hạn như, *Súng – Án Tội Thiếu Bất Buộc – Án Kế Tiếp Nhau – Thông Báo Hình Phạt Nặng Hơn* (FIR 1), *Tội Phạm Nguy Hiểm và Đơn Xin Mệnh Danh Tội Phạm Dài Hạn* (DAN 1), *Những Biện Pháp Thay Thế cho Tội Phạm Người Lớn* (ALT 1))
- để giúp tòa quyết định một bản án thích hợp, hãy bảo đảm cho tòa biết tất cả mọi dữ kiện liên hệ, kể cả các trường hợp gia trọng, (ví dụ như sử dụng vũ khí) mà Biện Lý có thể chứng minh được
- nhìn nhận rằng, theo luật, lời nhận tội nói chung được xem là yếu tố giảm khinh cho bản án, nhất là nếu bị cáo nhận tội thật sớm khi vừa có dịp.
Lập trường của Biện Lý và án phạt nên phản ánh nguyên tắc này như sau:
 - trước khi tham gia thảo luận giải quyết có nguyên tắc và hiểu rõ nội vụ, Biện Lý nên xác định phạm vi án phạt hợp pháp thích ứng cho bị cáo nhất định nào đó nếu bị kết tội sau khi xét xử

- toàn bộ lợi ích được giảm khinh vì nhận tội sớm nên được kết hợp vào lập trường của Biện Lý về tuyên án sớm, trước khi ấn định ngày hoặc buổi đọc cáo trạng, để khuyến khích thích hợp cho việc giải quyết càng sớm càng tốt và để phản ánh quyết định nhận trách nhiệm của bị cáo
- sau khi ấn định ngày hoặc buổi đọc cáo trạng, khi sắp tới ngày có phiên tòa, và công việc, phí tổn, và tác động đối với chứng nhân và nạn nhân gia tăng để chuẩn bị cho phiên tòa, ảnh hưởng giảm khinh của lời nhận tội cũng giảm bớt và lập trường của Biện Lý về phạm vi các bản án nên theo sát hơn với phạm vi thích ứng hợp pháp sau khi xử
- trừ những hoàn cảnh ngoại hạng, hoặc có thay đổi đáng kể về hoàn cảnh hoặc ưu điểm trong vụ của Biện Lý, toàn bộ lợi ích đề nghị dành cho lời nhận tội sớm nói chung không nên dành cho lời nhận tội được đưa ra vào ngày xét xử hoặc phiên tòa, hoặc chỉ trước đó một chút
- Biện Lý trình bày với tòa về phạm vi án phạt hợp pháp thích ứng và đưa ra đề nghị là mức nào trong phạm vi đó đáp ứng thích hợp nhất các nguyên tắc tuyên án trước các hoàn cảnh gia trọng và giảm khinh liên hệ, gồm cả nhìn nhận bất cứ lời nhận tội sớm nào. Tùy theo hoàn cảnh nội vụ, đề nghị của Biện Lý về án phạt cũng có thể xét đến đoạn 11(b) của *Hiến Chương Các Quyền và Quyền Tự Do Canada* và thời gian chờ xét xử vụ đó
- đồng ý cùng đề nghị về thời gian chính xác hoặc dạng án phạt hoặc số tiền phạt chỉ khi nào thấy rằng việc cùng đề nghị đó phù hợp với quyền lợi công cộng và nhất là không gây tai tiếng cho việc điều hành công lý. Biện Lý nên cho tòa biết về căn bản pháp lý có nguyên tắc liên quan đến kết quả phân tích vấn đề cùng đề nghị để tòa và công chúng dễ hiểu quyết định cùng đề nghị đó
- tránh có bất cứ sắp xếp nào có ý hạn chế quyền định đoạt của Tổng Chương Lý để kháng cáo trừ phi đã có văn bản phê chuẩn trước của Phụ Tá Phó Tổng Chương Lý về cách sắp xếp đó (*Biện Lý Kháng Cáo lên Tòa Kháng Cáo và Tối Cao Pháp Viện Canada* (APP 1))

Hơn nữa, khi hoạt động phạm pháp đã đưa đến việc truy tố nhiều tội, tuy có thể có nhiều xác suất kết tội về một tội nhất định nào đó, Biện Lý vẫn có thể ngưng tiến trình xét xử về tội đó và chấp thuận lời nhận tội về ít tội hơn hoặc nhận những tội đã gồm trong đó miễn là Biện Lý bảo đảm những tội được bị cáo nhận tội phản ánh đúng mức hành vi phạm pháp của bị cáo và đưa ra một phạm vi án phạt đúng mức cho tất cả mọi hoàn cảnh.

Thông Tin cho Nạn Nhân và Cảnh Sát

Theo các đoạn 14 và 19(1) của [Đạo Luật Các Quyền của Nạn Nhân Canada](#) và các đoạn 606 (4.1) đến 606(4.4) của *Bộ Hình Luật*, mỗi nạn nhân đều có quyền trình bày quan điểm của mình về các quyết định của cơ quan công quyền thích ứng trong hệ thống công lý hình

sự ảnh hưởng đến các quyền của nạn nhân theo Đạo Luật này, và quan điểm của họ phải được cứu xét, qua các cơ chế luật định.

Trong những vụ có thương tích nghiêm trọng hoặc tác hại tâm lý nặng nề, trước khi kết thúc thảo luận giải quyết hoặc quyết định ngưng tiến trình xét xử, Biện Lý nên có những bước hợp lý để thông báo cho nạn nhân, hoặc đại diện của nạn nhân, và cảnh sát hoặc cơ quan điều tra khác về đề nghị giải quyết, cung cấp cơ hội để bày tỏ bất cứ mối lo ngại nào với Biện Lý, và cho họ biết là bất cứ mối lo ngại nào do họ nêu ra sẽ được phúc trình cho Biện Lý Vùng, Giám Đốc, hoặc phụ tá của họ để cứu xét. Nếu nạn nhân, đại diện của nạn nhân hoặc cơ quan điều tra bày tỏ ý muốn tái duyệt đề nghị giải quyết, Biện Lý không nên kết thúc thảo luận giải quyết cho đến khi tham khảo xong với Biện Lý Vùng, Giám Đốc, hoặc phụ tá của họ. Làm như vậy để Biện Lý Vùng, Giám Đốc, hoặc phụ tá của họ không bị đặt vào tình trạng phải từ khước công nhận thỏa thuận giải quyết nếu sau đó quyết định là thỏa thuận đó không phù hợp với quyền lợi công cộng.

Đối với những vụ dưới đây, Biện Lý nên tham khảo với một Biện Lý Vùng, Giám Đốc, hoặc phụ tá của họ trước khi kết thúc bất cứ cuộc thảo luận giải quyết hoặc ngưng tiến trình xét xử nào

- khi tội truy tố cáo giác là bị cáo có trách nhiệm làm chết người; và
- đối với bất cứ tội truy tố nghiêm trọng nào đã hoặc đang có các yếu tố khách quan để kết luận là công chúng có thể lo ngại đáng kể về việc điều hành công lý

Tuy Biện Lý nên xét đến bất cứ mối lo ngại nào của nạn nhân, gia đình nạn nhân, hoặc cảnh sát hoặc cơ quan điều tra khác nêu ra, quyết định về tội truy tố thích hợp hoặc giải quyết vẫn thuộc về Dịch Vụ Công Tố BC theo chính sách này.

Từ Khước Công Nhận

Việc từ khước công nhận bất cứ thỏa thuận giải quyết nào nên là chuyện hiếm khi xảy ra. Chỉ nên xét đến việc từ khước công nhận khi Biện Lý Vùng và Phụ Tá Phó Tổng Chương Lý kết luận là thỏa thuận giải quyết sẽ gây tai tiếng cho việc điều hành công lý. Nếu hội đủ tiêu chuẩn này, quyết định có từ khước công nhận hay không nên xét đến mức độ có thể đưa bị cáo trở về vị thế lúc đầu, dù cho chuyện từ khước công nhận có thể gây tai tiếng hợp lý cho việc điều hành công lý, và liệu có thể bị tư pháp quyết định là lạm dụng tiến trình này hay không.

Bị Cáo Không Có Đại Diện

Nói chung, Biện Lý nên thận trọng khi thảo luận giải quyết với bị cáo không có đại diện (không gồm việc cung cấp một tài liệu về Lập Trường Tuyên Án Sơ Khởi cho bị cáo). Biện Lý nên khuyến khích bị cáo nhờ luật sư trợ giúp trong bất cứ cuộc thảo luận giải quyết nào. Tuy nhiên, nếu bị cáo từ chối nhờ luật sư và muốn thảo luận giải quyết, Biện Lý nên sắp xếp cho một người thứ ba có mặt trong các cuộc thảo luận này hoặc thảo luận bằng văn bản, trừ phi không thể làm được. Biện Lý nên bảo đảm lưu hồ sơ biên bản thảo luận.

Tuân Hành Đạo Luật Tự Do Thông Tin và Bảo Vệ Quyền Riêng Tư

Trong tất cả trường hợp, Biện Lý nên ghi trong hồ sơ Biện Lý các lý do của mỗi trường hợp ngưng tiến trình xét xử để tuân hành đoạn 15(4) của *Đạo Luật Tự Do Thông Tin và Bảo Vệ Quyền Riêng Tư*, vốn quy định như sau:

Giám đốc một cơ quan công không được từ chối, sau khi cảnh sát hoàn tất cuộc điều tra, tiết lộ theo đoạn này các lý do đi đến quyết định không truy tố:

- a) cho một người đã biết về và quan tâm đáng kể đến cuộc điều tra đó, gồm cả nạn nhân hoặc thân nhân hoặc bạn bè của nạn nhân, hoặc*
- b) cho bất cứ người dân nào, nếu sự kiện của cuộc điều tra được công bố.*